

своєчасного прийняття управлінських рішень щодо подолання фінансової неспроможності підприємства.

Для виживання в ринковому середовищі кожне підприємство зобов'язане забезпечувати ефективне використання і прискорення оборотності оборотних коштів, підтримувати на достатньому рівні свою платоспроможність і ліквідність балансу. За цих умов підприємству необхідно розробляти політику комплексного оперативного управління активами, що полягає: у виборі оптимального рівня і раціональної структури активів з урахуванням специфіки діяльності підприємства; визначенні величини і структури джерел фінансування активів.

Таким чином, у процесі дослідження встановлено, що основні відмінності між ліквідністю підприємства та його платоспроможністю такі: поняття ліквідності підприємства більш емне, ніж поняття його платоспроможності; ліквідність підприємства визначається розміром та складом поточних активів, а платоспроможність наявністю їх у високоліквідній формі; ліквідність підприємства припускає співвідношення усіх поточних активів та їх груп з поточними зобов'язаннями, а платоспроможність – високоліквідних активів із найбільш терміновими зобов'язаннями; ліквідність характеризує поточний та перспективний стан підприємства, а платоспроможність лише поточний стан.

Список використаних інформаційних джерел

1. Власова Н. О. Оцінка ліквідності та платоспроможності підприємств роздрібної торгівлі : монографія / Н. О. Власова, Т. С. Пічугіна, П. В. Смірнова. – Харків : ХДУХТ, 2010. – 222 с.
2. Гаркуша Н. М. Теоретичні основи формування ліквідності та платоспроможності підприємства / Н. М. Гаркуша, Т. В. Польова // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг : зб. наук. пр. – 2010. – № 2 (90). – С. 183–188.

ШЛЯХИ ПОКРАЩАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

О. О. Храмцова, студентка спеціальності Фінанси, банківська справа та страхування, група ФК-51

*О. В. Гасій, науковий керівник, к. е. н., доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Сучасний стан економіки, для якого характерні зміни, пов'язані з ризиками та збитками, вимагають від керівництва підпри-

емств швидкого реагування у напрямі розробки нових механізмів управління фінансовим станом підприємства.

Фінансовий стан підприємства залежить від багатьох чинників, що визначають ефективність його діяльності. Сутність поняття «фінансовий стан підприємства» – це комплексна характеристика його платоспроможності, фінансової стійкості, ділової активності, прибутковості, потенціалу формування та повноти використання фінансових ресурсів, збалансування грошових потоків і рівня фінансового ризику.

Фінансовий стан підприємства – це складна, інтегрована за багатьма фінансово-економічними показниками характеристика діяльності підприємства в даному періоді, яка визначає реальну та потенційну можливість підприємства забезпечувати здатність ефективної роботи в довгостроковій перспективі [1].

Для оцінки фінансового стану підприємства, як способу своєчасного виявлення та усунення недоліків у фінансовій діяльності, прийняття управлінських рішень для поліпшення фінансового стану підприємства, використовується система показників, що характеризують:

- наявність і розміщення капіталу, ефективність і інтенсивність його використання;
- оптимальність структури пасивів підприємства, його фінансову незалежність і ступінь фінансового ризику;
- оптимальність структури активів підприємства і ступінь виробничого ризику;
- оптимальність структури джерел формування оборотних активів;
- платоспроможність і інвестиційну привабливість підприємства;
- ризик банкрутства (неспроможності) суб'єкта господарювання;
- запас його фінансової стійкості (зону беззбиткового обсягу продажів).

Основними заходами покращення фінансово-економічної стану підприємств в сучасних умовах є [2, 3]:

- оптимізація вхідних та вихідних грошових потоків;
- збільшення виручки від реалізації;
- активізація збутової діяльності;
- зниження собівартості продукції та витрат;

- економія усіх видів ресурсів, що споживаються у виробництві;
- механізація та автоматизація виробництва, розробка та застосування прогресивних, високопродуктивних технологій, заміна та модернізація застарілого обладнання;
- підвищення вимог та застосування вхідного контролю за якістю сировини, яка надходить від постачальників;
- оптимізація обсягів дебіторської заборгованості та її рефінансування;
- мобілізація внутрішніх резервів шляхом проведення реструктуризації активів підприємства;
- зміна структури та складу активів балансу;
- перетворення в грошову форму наявних матеріальних та фінансових активів;
- прогнозування і моніторинг фінансового стану.

Таким чином, пошук та обґрунтування шляхів покращення фінансового стану вітчизняних підприємств – це вага складова управлінської діяльності. Основними напрямками покращення фінансового стану підприємства повинно стати збільшення обсягів виробництва, підвищення продуктивності праці працівників, збільшення частки на ринку, розширення асортименту продукції і підвищення її якості, зменшення витрат на виробництво продукції, удосконалювати взаєморозрахунки з дебіторами тощо. Крім того, керівництву необхідно удосконалювати систему аналізу та оцінювання фінансового стану підприємства, яка б враховувала особливості його функціонування, адже систематичний, ґрунтовний аналіз фінансового стану дасть змогу вчасно приймати відповідні рішення для покращення ситуації на підприємстві.

Список використаних інформаційних джерел

1. Гасій О. В. Фінансовий стан суб'єкта підприємництва: сутність та оцінка / О. В. Гасій, І. П. Зосімов // Перспективи модернізації економіки та фінансової системи України: матеріали доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 7 вересня 2018 р.). – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2018. – С. 92–94.
2. Ладунка І. С. Шляхи покращення фінансового стану підприємств в сучасних економічних умовах / І. С. Ладунка // Економіка і суспільство. – 2016. – Вип. 5. – С. 185–188.
3. Карпенко Г. Шляхи удосконалення фінансового стану підприємства / Г. Карпенко // Економіка держави. – 2010. – № 1. – С. 61–62.